

SUSȚINERE ÎN RUGĂCIUNE

Asia Centrală – Sora Dumitrița a fost trimisă de biserica Râul Vieții din București. Această soră este implicată în ucenicizarea unui grup de fete.

Domnul Dumnezeu să dea înțelepciune, ocrotire, sănătate și de asemenea Domnul să lase har peste cei care vor hotărî să meargă în Asia.

Ilfov – viziune, protecție și înțelepciune divină pentru slujitorii bisericilor.

-har și plinătate a Duhului Sfânt în biserici

Preluat – Calendarul de rugăciune APME

ACTIVITĂȚILE BISERICII CEZAREEA

LUNI – 4 August

după-amiază – serviciu de evanghelizare – 18⁰⁰ - 20⁰⁰

JOI – 7 August

serviciu de evanghelizare-18⁰⁰-20⁰⁰

DUMINICĂ – 10 August

dimineață - serviciu de evanghelizare-8⁰⁰-12⁰⁰

după-amiază - serviciu de evanghelizare-18⁰⁰-20⁰⁰

Adresă : Reșița ; Strada Castanilor Nr. 119

www.cezareea.ro

Nr. 31 - 3 August 2014

Foia Creștinului

Pentru sufletul tău...

EDITORIAL - „Noi știm ...” Oare ?

Fostul nevăzător este întrebat de către cei care vedeau : „Cum ți s-au deschis ochii?” El a răspuns : „Omul acela, căruia I se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a zis : „Du-te la scăldătoarea Siloamului și spală-te.” M-am dus, m-am spălat și mi-am căpătat vederea.” „Unde este Omul acela ?”, l-au întrebat ei. El a răspuns : „**Nu știu.**” (Ioan 9 : 10 - 12).

Pentru a afla adevărul, fiindcă ceea ce vedeau era de necrezut ... (un orb din naștere care vedea), fariseii îi întreabă pe părinții celui vindecat, deoarece Ioan notează că :

„Iudeii n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, până n-au chemat pe părinții lui” (v. 18).

Erau evrei și în Lege scria clar : „Un singur martor nu va fi deajuns împotriva unui om, ca să adevărească vreo nelegiuire sau vreun păcat oarecare; un fapt nu va putea fi întemeiat decât pe mărturia a doi sau trei martori” (Deuteronomul 19 : 15).

Faptul că i-au chemat pe ambii părinți, arată clar că intenția lor, a fost de la început aceea de-a ÎL acuza pe CEL care, în mintea lor, (conform prejudecății pe care o aveau), sigur era păcătos : „Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul.” (v. 16).

Și dacă era așa, (fiindcă a vindeca în ziua Sabatului era o muncă de neacceptat), Omul trebuia să fie pedepsit, doar că trebuia ca prejudecății să i se dea o formă legală, prin judecată !

„Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis : „Dă slavă lui Dumnezeu: **noi știm** că Omul acesta este un păcătos” (Ioan 9 : 24).

(De fapt, întâmplarea în sine, este un exemplu tipic al oamenilor care strecoară țânțarul și înghit cămila, pe scurt, văd foarte bine ... detaliile, lucrurile mici, dar nu le pot vedea pe cele mari !)

„Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb. Dar cum vede acum sau cine i-a deschis ochii, **nu știm**. Întrebați-l pe el ; este în vârstă, el singur poate vorbi despre ce-l privește.” (v. 20, 21). Acesta este răspunsul diplomatic ! Un fel de-a transmite minimul de informații.

Ioan face următoarea remarcă : „Părinții lui au zis aceste lucruri pentru că

se temeau de iudei; căci iudeii hotărâseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă” (v. 22).

Când crezi că știi mai bine atunci știi mai puțin ! „Niște locuitori din Ierusalim ziceau : „... Dar **noi știm** de unde este Omul acesta; însă, când va veni Hristosul, nimeni nu va ști de unde este” (Ioan 7 : 27).

Ei credeau că-L cunosc și pe EL și pe familia din care provenea. La fel gândeau locuitorii din Nazaret : „A venit în patria Sa și a început să învețe pe oameni în sinagogă ; așa că cei ce-L auzeau se mirau și ziceau : „De unde are El înțelepciunea și minunile acestea ? Oare nu este El fiul tâmplarului ? Nu este Maria mama Lui ?

Și Iacov, Iosif, Simon și Iuda, nu sunt ei frații Lui ? Și surorile Lui nu sunt toate printre noi ? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea ?” Și găseau astfel în El o pricină de poticnire” (Matei 13 : 54 - 57). Credeau doar că ÎL cunosc, dar nu știau adevărul, ci doar aparențele !

Supranaturalul este *naturalul* lui Dumnezeu, iar ceea ce pentru noi este natural, LUI îi este supranatural ... fiindcă provine dintr-o altă lume decât a LUI ! Cel duhovnicesc trăiește într-o altă lume ... chiar în mijlocul celor din jur ! La un moment dat, Domnul Isus spune : „Nimeni nu s-a suiat în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului care este în cer” (Ioan 3 : 13).

Isus era din Cer și în Cer ! Aceasta era realitatea. Aparențele erau de simplu pământean dar, pentru apropiatii Lui au fost suficiente împrejurări de-a vedea supranaturalul.

Cu o altă ocazie, nu la mult timp după această declarație, în timp ce-L îmbiau pe Domnul Isus cu mâncare, EL le spune ucenicilor : „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți.” (Ioan 4 : 32). Și este clar că ei nu L-au înțeles, așa că trebuie să le dea detalii suplimentare !

Orbul vedea mai bine, (nu numai fizic, ci și spiritual), decât specialiștii în Cuvânt. Observația lui este cât se poate de realistă : „**Dacă Omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic**” (Ioan 9 : 33). Iar acest adevăr este valabil și pentru noi :

„Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți rod, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.

Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci **despărțiți de Mine nu puteți face nimic**” (Ioan 15 : 4, 5). După ziua Cincizecimii, apostolii au

înțeles practic aceste cuvinte : „Fiecare era plin de frică, și **prin apostoli se făceau multe minuni și semne**” (Fapte 2 : 43). Nu ei le făceau, aceasta era însă ceea ce vedeau cei din jur; în realitatea spirituală : „Domnul lucra împreună cu ei și întârea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau. Amin.” (Marcu 16 : 20).

VINDECAREA UNUI VEȘNIC NEMULȚUMIT

În loc să își arunce asupra Domnului toate îngrijorările lor, mulți oameni umblă recitându-și necazurile altora până ce repetarea lor neîncetată le face mai greu de purtat, obosindu-i pe cei ce-i asculta cu plângerile lor.

Mary Bachelor a fost o nemulțumită cronică. Era fiica unui slujitor al Evangheliei, gospodina își ajuta în același tip pe un alt frate care era și el lucrător creștin. Zi de zi își descărca necazurile asupra lui. Într-o seară, pe când discutau, ea și-a dat seama dintr-o dată ce efect producea asupra lui. Întorcându-se cu fața spre fereastră, cu remușcări în suflet, a văzut cum plopilor din grădină acopereau cu crengile lor apusul de soare, așternând umbre lungi pe pajistea grădinii. "Sunt ca acești plop pentru fratele meu", s'a gândit ea. "Întotdeauna fac umbre. De ce să nu scap eu de îngrijorările mele, lăsându-le în seama lui Isus?" S'a dus în camera ei și și-a găsit ușurarea în lacrimile rugăciunii, după care a scris aceste versuri: "Du-te, îngroapă-ți necazul de care ai parte în viață, / Du-te, îngroapă-l adânc, cu grijă ascunde-l în glie, / Cugetă în taină când valul nopții se lasă, / Spune-i lui Isus și totul va fi bucurie." Mai târziu, după ce a devenit o creștină mai fericită, i'a arătat versurile fratelui ei care le'a publicat într'un ziar local.

Când compozitorul bine cunoscut, Philip P. Bliss le'a văzut, le'a pus pe muzică. Mary Bachelor, odată o veșnic nemulțumită, și-a găsit vindecarea depresiei sale aruncând îngrijorările ei asupra Domnului și lăsându-le acolo.

ȘI TU POȚI FACE ASTA!

VERSETUL SĂPTĂMÂNII

Noaptea aproape a
trecut , se apropie
ziua. Să ne
dezbrăcăm, dar , de
faptele întunericului
și să ne îmbrăcăm
cu armele luminii.

Romani 13 : 12